

Krzysztof Tunia

Słonowice, st. "G", gm. Kazimierza
Wielka, woj. katowickie, AZP
98-61/38

Informator Archeologiczny : badania 26, 17

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rzucewo, st. 1
gm. Puck, woj. gdańskie
AZP 04-42/1

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Danuta Król. Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Gdańsku. Kontynuacja badań z lat 1927-1929, 1983-1991. Osada kultury rzucewskiej, ślady osadnicze z okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza, średniowiecza.

Stanowisko położone jest na północny wschód od centrum wsi Rzucewo. Badania przeprowadzono na obszarze terasy akumulacyjnej przylegającej bezpośrednio do klifu Kępy Puckiej. Stratygrafia tej części stanowiska odbiega zdecydowanie od dotychczas rejestrowanej na osadzie. Przebadano łącznie 180 m². Powierzchnia wykopu wraz z warstwą kulturową została silnie zniszczona przez późniejsze wkopy. Wyróżniono 10 obiektów (paleniska, półziemiankę, słupy). Obiekty wyróżnione zostały na poziomie piasku różnoziarnistego. W części wschodniej wykopu wyróżniono wkładkę torfu.

W materiale zabytkowym wydzielono: fragm. ceramiki (kultura rzucewska, okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze, średniowiecze), grociki, drapacze, fragm. płyt szlifierskich.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Słonowice, st. „G”
gm. Kazimierza Wielka, woj.
katowickie
AZP 98-61/38

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii Oddział w Krakowie Pracownia Archeologiczna w Igołomi

Badania prowadził dr Krzysztof Tunia. Finansowane przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej w ramach programu PONT. Jedenasty sezon badań. System fortyfikacji neolitycznych. Osada kultury trzcinieckiej.

Celem realizowanych w 1992 r. prac terenowych było zlokalizowanie północnej granicy umocnienia kultury pucharów lejkowatych. W świetle dotychczasowych ustaleń fortyfikacja ta składa się ze skomplikowanego systemu rowów, wałów i palisad, zamykających przestrzeń w formie czworokąta. W obrębie tegorocznego wykopu (nr XXI) natrafiono na pozostałości spągowej partii rowu o szerokości kilkunastu metrów. Miał on przebieg wschód-zachód, który odpowiada generalnemu usytuowaniu umocnienia, zorientowanemu wzdłuż linii północ-południe — wschód-zachód. Rów ten interpretować można jako pozostałość elementu umocnień zamykających od północy centrum fortyfikacji.

W obrębie wykopu natrafiono także na bardzo bogate materiały pochodzące z następnej fazy zasiedlenia terenu badanego stanowiska — kultury trzcinieckiej. Należały do niej 42 obiekty w postaci jam zasobowych i posłupowych oraz olbrzymia ilość ceramiki, kości zwierzęcych, kamieni, polepy, a także wyroby z kości, kamienia i brązu. Terenowe obserwacje potwierdzają dotychczasowe spostrzeżenia o wewnętrznym zróżnicowaniu chronologicznym materiałów „trzcinieckich”. Występują wśród nich wyroby fazy wczesnej, jak i ceramika o cechach stylu „łużyckiego”.